

अपरतिः ४ उपरतिः ५ आरतिः ६। इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, गरुडपुराणे १६६ अध्याये ।
“वाख्योदकश्च समधु पीतमन्तर्गतस्य वै ।

पापयोगस्य सन्तापनिवृत्तिं कुरुते शिवः ॥”)
प्रवृत्तिप्रागभावः । यथा, “प्रवृत्तुपाधिना
विनाशं प्राप्तात् प्रागभाव एव स्तितिनिरा-
करणात् साध्यमानो निवृत्तिरुच्यते ॥” इत्येका-
दशीतत्वे कलङ्काधिकरणविचारः ॥

निवेदनं, स्त्री, (निविद्यते विज्ञाप्यतेनेति । नि +
विद् + ल्युट् ।) आवेदनम् । विज्ञापनम् ।
समर्पणम् । यथा,—

“अवर्णं कौर्त्सनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् ।

अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम् ॥

इति पुंसापिता विष्णौ भक्तिस्त्रैवल्लक्षणम् ॥

इति श्रीभागवतम् । ७ । ५ । २३ ॥

निवेदितं, त्रि, (नि + विद् + कर्माणि क्तः ।)
कृतनिवेदनम् । यथा, नन्दिकेश्वरपुराणे ।

“मया निवेदितं भक्ता गृह्णाण परमेश्वरि ॥”

निवेशः, पुं, (नि + विश् + घञ् ।) विन्यासः ।

(निविशत्यस्मिन्निति । अधिकरणे घञ् ।)

शिविरम् । (यथा, महाभारते । ५ । ८ । २ ।

“तस्य सेनानिवेशोऽभूदध्वंमिव योजनम् ॥”)

उदाहः । इति मेदिनी । श्वे, २१ ॥ (यथा,

महाभारते । १ । १४ । १ ।

“ततो निवेशाय तदा स विप्रः संश्रितव्रतः ।

मञ्जीश्वर दारार्थं न च दारान्वितः ॥”)

निवेशनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

देवीभागवते । ३ । १६ । ४४ ।

“निवेशार्थं गृहं दत्तमन्नपानादिकं तथा ।

सेवकं समनुज्ञाय परिचर्यार्थमेव च ॥”)

निवेशनं, स्त्री, (निविशत्यस्मिन्निति । नि + विश् +

अधिकरणे ल्युट् ।) गृहम् । इति जटा-

धरः ॥ (यथा, देवीभागवते । ३ । २४ । ४६ ।

“स्त्रियोपसंयुतः सोऽथ प्राप्यायोध्यां सुदर्शनः ।

सम्मान्य सर्वलोकांश्च ययौ राजा निवेशनम् ॥”)

नगरम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे ।

७ । ७५ । १८ ।

“यो हि वंशं समुत्पाद्य पार्थिवस्य निवेशने ।

न विद्यते त्रुपं तत्र नरकं स हि गच्छति ॥”)

प्रवेशः । निवेशनमस्य आहूतिभिर्हृत्वेति

ल्लुतिः ॥ (नि + विश् + शिच् + भावे ल्युट् ।

स्थापनम् । यथा, रामायणे । ७ । ७५ । १७ ।

“निवेशय महाबाहो भरतं यदपेक्षसे ।

मूरस्तं कृतविद्यश्च समर्थश्च निवेशने ॥”

प्रवेशके, त्रि ॥ यथा, हरिवंशे भविष्य-

पञ्चणि । १८ । १३ ।

“आकाशेऽवस्थितः शब्दः सर्वश्रोत्रनिवेशनः ।

नमस्ते भगवन् ! विष्णो तुभ्यं शब्दात्मने नमः ॥”)

निवेशनीयः, त्रि, (नि + विश् + अनीयर् ।) निवेश-

नाहः । यथा । तत्पुरुषीयसाधारण्यदिशरीरे

निवेशनीय इति नायं दीपः । इति सञ्जमि-

चारे गंटाधरः ॥

निवेशः, त्रि, (नि + विश् + ल्यन् ।) निवेशनीयः ।

यथा, वाघटीकायां गदाधरः । प्रतिवन्धक-

तायां निवेश्यत्वादिति शङ्कते ॥ (यथा, हरि-

वंशे । ११५ । २८ ।

“तदियं पूः प्रकाशार्थं निवेशा मयि सुव्रत ! ॥”

शोधनीयः । यथा, महाभारते । ३ । ३६ । १६ ।

“अवश्यं राजपिण्डस्तेनिवेश इति मे मतिः ॥”

“निवेशः आनुग्रहार्थं शोधनीयः ॥” इति तट्टी-

कायां नीलकण्ठः ॥ विवाहाहः । यथा, महा-

भारते । १ । १६२ । ६ ।

“भवान्निवेशः प्रथमं ततोऽयं

भीमो महाबाहुरचित्तकर्मन् ॥”

“निवेशः विवाहाः ॥” इति तत्र नीलकण्ठः ॥

निशाटः, पुं, वलदेवपुत्रः । यथा, “वलदेवोऽपि

रेवत्यां निशाटोऽस्माकौ पुत्रावजनयत ॥” इति

विष्णुपुराणे । ४ अंशे १५ अध्यायः ॥

निशमनं, स्त्री, (नि + शम् + णिन् + ल्युट् ।)

दृशनम् । अवगमम् । इति मेदिनी । ने १६० ॥

निशा, स्त्री, (नितरां श्रयति तन्करोति व्यापारा-

निति । नि + शो + कः । टाप् ।) रात्रिः ।

तत्पण्यायः । रात्रौ २ रत्नोजननी ३ श्वरी ४

चक्रमेदिनी ५ घोरा ६ श्यामा ७ यान्या ८

दोषा ९ तुङ्गी १० भौती ११ शताक्षी १२

वास्तवा १३ उषा १४ वासतेयी १५ तमा १६

निट् १७ । इति चिकाण्डशेषः ॥ अवशिष्टो

रात्रिशब्दे द्रष्टव्यः ॥ (यथा, ऋतुसंहारे ।

१ । ६ ।

“सितेषु हर्षेषु निशासु योषितां

सुखप्रसूतानि सुखानि चन्द्रमाः ।

विलोक्य निर्यन्त्रसुतसुकाक्षरं

निशाचये याति ह्रियेव पाण्डुताम् ॥”)

हरिद्रा । दाहहरिद्रा । इति मेदिनी । श्वे, ६ ॥

(अस्याः पण्यायो यथा,—

“हरिद्रा पीतिका गौरी काञ्चनी रजनी निशा ।

मेहघ्नी रज्जनी पीता वणिनी रात्रिनामिका ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

मेघदृषभियुनककैटधसुमकरलमानि । यथा,—

“अजगोपतियुमश्च कर्किधन्विगङ्गास्तथा ।

निशासंज्ञाः स्मृताश्चैते शेषाश्चान्ये दिनात्मकाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

निशाकरः, पुं, (निशां करोतीति । निशा +

कृ + “दिवाविभानिशेति ॥” ३ । २ । २१ । इति

टः ।) चन्द्रः । इत्यमरटीका ॥ (यथा, पञ्च-

तन्त्रे । २ । २० ।

“रविनिशाकरयोर्महद्यौडनं

गजमुजङ्गविहङ्गमवन्धनम् ।

मतिमताश्च निरीक्ष्य हरिद्रतां

विधिरहो वलवानिति मे मतिः ॥”)

कुण्डः । इति शब्दरत्नावली ॥ (निशाकरश्चन्द्रः

शिरोदेशेऽवस्थेति । अच् । महादेवः । यथा,

महाभारते । १३ । १७ । ७७ ।

“इतिहासः सकल्पश्च गौतमोऽथ निशाकरः ॥”)

निशागणः, पुं, (निशायां रात्रौनां गणः ।)

रात्रिसमूहः । तत्पण्यायः । गणरात्रम् २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥

निशाचरः, पुं, (निशायां रात्रौ चरतीति ।

निशा + चर + “चरेष्टः ॥” ३ । २ । १६ । इति

टः ।) रात्रिचरः । (यथा, रघुः । १० । ४५ ।

“अचिरात् यज्वभिर्भागं कल्पितं विधिवत् पुनः ।

मायाविभिरनालीप्तमादास्यध्वे निशाचरैः ॥”)

शृगालः । पंचकः । सर्पः । इति मेदिनी । रे,

२७२ ॥ चक्रवाकः । इति शब्दरत्नावली ॥

भूतः । इति धरणिः ॥ चौरकः । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (अयन्तु ग्रन्थिपणस्य भेदः । भटे

उर इति नेपालदेशे भवति ।

“निशाचरो घनहरः कितवो गणहासकः ।

रोचको मधुरस्तिक्तः कटुपाके कटुर्लघुः ॥

तीक्ष्णो हृद्यो हिमो हन्ति क्लृष्टकाष्णकफा-

निलान् ॥

रक्षाश्रीखेदमेदोऽसम्बरगन्धविघ्नप्रणान् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । ७६ । ७७ ।

“वसुवेगो महावेगो मनोवेगो निशाचरः ॥”)

रात्रिचरमात्रे, त्रि ॥

निशाचरी, स्त्री, (निशायां चरतीति । चर +

टः । स्त्रियां ङीप् ।) कुलटा । इति मेदिनी ।

रे, २७३ ॥ कंशिनीनामगन्धद्रव्यम् । इति जटा-

धरः ॥ रात्रिचरी । यथा,—

“अनिर्वृतिनिशाचरी मम गृहान्तराले स्थिता

निहन्ति निगमागमस्तुतिपुराणशास्त्रोदिताम् ।

क्रियां तदनुगां सखी हृदय एव चिन्ताविश-

त्तयोर्दमनकारणं त्वमसि केवलं भूपते ॥”

इत्युदभटः ॥

(यथा च रघुः । ११ । २० ।

“राममन्त्रधररेण ताडिता

दुःसहेन हृदये निशाचरी ।

गन्धवदधिरचन्दनोक्षिता

जीतितेश्वसति जगाम सा ॥”

“अत्र ताडकायाः अभिसारिकया समाधि-

रभिधायते रामेति । निशासु चरतीति

निशाचरी रात्रिचरी अभिसारिका च ।” इति

तत्र मञ्जिनाथः ॥)

निशाचर्म, [नृ] स्त्री, (निशायाश्चर्मव आवर-

कत्वात् ।) अन्धकारः । इति चिकाण्डशेषः ॥

निशाजलं, स्त्री, (निशोज्ज्वलं जलम् । मध्यपद-

लोपिसमासः ।) हिमम् । इति चिकाण्डशेषः ॥

निशाटः, पुं, (निशायां रात्रौ अटतीति । अट +

अच् ।) पंचकः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३६० ॥

निशाचरे, त्रि ॥

निशाटकः, पुं, (निशायां अटति निशावत् लघ्वत्

अटतीति वा । अट + क्तुल् ।) गुग्गुलुः । इति

रात्रिचरे, त्रि ॥)

निशाटनः, पुं, (निशायां अटतीति । अट गतौ +

ल्युट् ।) पंचकः । इति हलायुधः ॥ निशाचरे, त्रि ॥